

‘M’n spullen peppen me op’

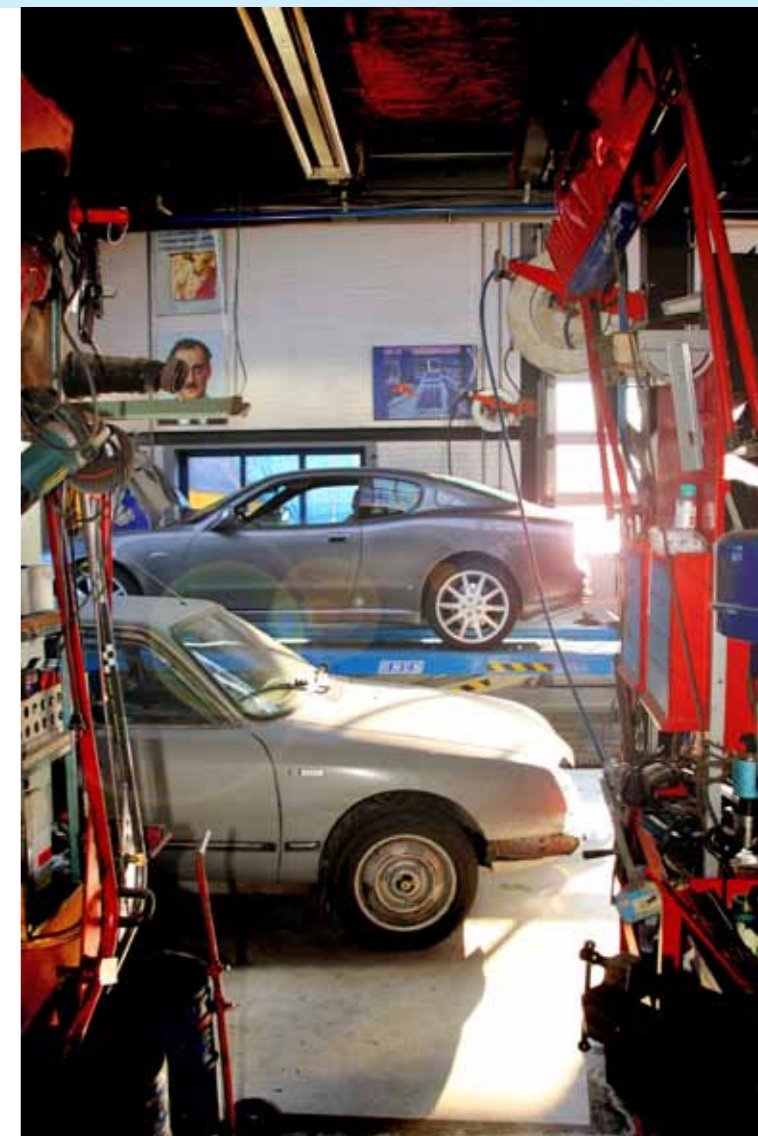
Guus Göbel vecht als een ware partizaan tegen de vertrutting van de samenleving.

Deze reclameboodschap is eerder een manifest dan een advertentie.

Een hand van de zoon van Guus werd door een klant omgezet in een waar kunstwerk.

Liefhebbersauto's pur sang van een totaal verschillende orde: een Citroën GS en een Maserati 3200 GT in één beeld gevangen.

Tekst Paul Cnossen, foto's Jacco van de Kuilen

Als elke garagist weet Guus Göbel hoe een auto in elkaar zit. Bijzonder wordt het wanneer hij vertelt hoe de wêrld in elkaar zit. Guus heeft een opmerkelijke kijk op het leven en dat is onder meer zichtbaar in de opzienbarende aankleding van zijn garagebedrijf in Wormerveer.

Guus' bedrijf staat op een heel mooie plek. Direct achter de werkplaats kabbelt de Zaan, zijn jaren-90-pand steekt hypermodern af tegen omringende historische bebouwing. Dé attractie van de straat is echter het interieur van de garage van Guus. Tussen de testkasten, hefbruggen en gereedschapskasten hangen en staan tal van attributen die je toch echt even met de ogen doen knipperen. Waar de gemiddelde garagehouder een flinke herdershond aan de ketting heeft

Guus' Dino is geen warmbloedige Fiat, maar een levensechte replica van het monsterlijke dier.

liggen, pakt Guus het namelijk iets groter aan: boven de receptie - die ook een leuke bar had kunnen zijn - hangt een levensgrote dinosauruskop. Even verderop hangt een portret van John Cleese, in de kantine zit Kuifje op de bank. Wat doet dat hier allemaal, Guus? "Ik verzamel al veertig jaar bijzondere objecten, dingen die me emotioneel raken. Ik zal ze ook nooit wegdoen. Vroeger, nog lang voordat het hip en trendy was, ging ik met de camper naar Frankrijk en andere bijzondere bestemmingen om mooie spullen te halen." Het levert gelijk een mooi autoverhaal op. "Ik was eens met een bestel-Eend

naar België gegaan om spullen op te halen. Ik had de auto zo volgestouwd dat ik terug bijna niet harder kon rijden dan tien kilometer per uur. Toen heb ik maar wat spullen uitgeladen ..." Guus is een verzamelaar, maar zeker niet uit hebberigheid. "Ik ben niet materialistisch ingesteld en hoef geen Picasso aan de muur. Het gaat mij om de bijzondere uitstraling van een object. Ik ben een *out of the box*-denker, iemand die graag nieuwe ontwikkelingen in gang zet. Mensen die zo in het leven staan, zijn er te weinig; alle leuke en creatieve mensen wordt de nek omgedraaid."

Liever ruilen dan geld

Het is duidelijk dat Guus zich niet graag conformeert aan regels en bedilzucht. Alles wat naar overheid riekt, wordt op zijn minst met argwaan bekeken. De bijzondere objecten in de garage houden hem op de been, zegt hij. "Het is afschuwelijk hier in Zaanstad. Het is dat mijn familie niet wil,

anders was ik allang lekker in Italië gaan wonen. Om toch met een goed gevoel door het leven te gaan, heb ik deze spullen om me heen. Eigenlijk is het een mentale oppepper." De verhalen achter de curiositeiten zijn al net zo opmerkelijk als de spullen zelf. "Ik doe graag aan ruilhandel, ik vind het geweldig als de rekening met iets moois wordt voldaan. Zo kom ik aan bijzondere dingen. Die dinokop is daar een voorbeeld van. Ik had gewerkt aan de auto van iemand die via via die kop kon bemachtigen. Hij diende op een universiteit als werkvoorbeeld voor het maken van replica's." Op eenzelfde manier heeft Guus de gigantische sculptuur gekregen die voor de ingang van de werkplaats staat. "In ruil voor autoreparaties heeft een steenhouwerij die voor mij gemaakt. Het is een afbeelding van de hand van mijn eigen zoon. Inmiddels is de sculptuur zelfs in een monumentenroute opgenomen."

PARADIJSVOGEL GUUS GÖBEL IS EEN TEGENDRAADSE TECHNEUT

'De Majoor' als symbool voor 'over grenzen heen denken.'

De buste boven de deur is van Constantijn Huygens. Door zijn formaat bewees het beeld al goede diensten als reisgenoot en huisbewaker. "Die kwam als betaling bij een fotograaf vandaan", vertelt Guus. "In de auto naar huis zat de buste naast me, op de passagiersstoel. Toen ik op vakantie ging, heb ik het beeld bij mijn eettafel gezet. Als je door de ramen naar binnen gluurde, leek het alsof er iemand thuis was en aan tafel zat! Ja mooi, hè? Al deze spullen heb ik met dop 17 bij elkaar gespaard." Van origine is Guus Göbel scheepsbouwkundig ingenieur en hij heeft dus nog echt 'ambachtelijk' gesleuteld. In de huidige tijd voelt hij zich een soort Don Quichot. "Al die elektronica in auto's tegenwoordig is waanzin. Ze moeten in Afrika zo'n auto toch ook kunnen repareren? Ik moet wel een testkast van 25.000 euro aanschaffen en de jaarlijkse updates kopen, anders kun je helemaal niets meer."

Constantijn Huygens zegt de klant van boven de deur gedag.

negencilinder stermotor. Die heeft nog in een Nederlands marinevliegtuig gezeten en werkte toen hij hier werd opgehangen nog uitstekend. De motor is zo bijzonder dat er op een dag een Engelse verzamelaar op mijn stoep stond. Die had zo'n motor nodig voor de restauratie van een vliegtuig. Ik heb echt heel veel geld geboden gekregen, maar ik heb hem niet weggedaan. De motor is me te dierbaar en geld zegt me niets." Guus zet graag een boom op met een bezoeker en steekt zijn mening niet onder stoelen of banken. Maar tegelijkertijd hoeft hij ook niet steeds zijn gelijk te hebben. "Ik zal nooit mijn stempel op iemand willen drukken, maar dan wil ik zelf wel mijn kansen krijgen. Ik lach me nog steeds te barsten, al wordt dat steeds moeilijker." ■

Een klant die zich door de opvattingen van Guus in het harnas heeft laten jagen?

Bij verkoop van deze motor was Guus in financieel opzicht een rijk man geweest, maar hij gaat liever voor rijkdom in geluk.

Guus Göbel houdt er zo zijn eigen mening op na en steekt die niet onder stoelen of banken.

Vliegtuigmotor

De eigenwijze kijk op het leven en de gretigheid waarmee Guus daarover vertelt, stoot de klanten niet af. Integendeel, een groot deel komt al veertig jaar. Guus merkt wel dat het steeds lastiger wordt om jonge mensen aan zich te binden. "Mensen gaan tegenwoordig liever voor de laagste prijs." Zuchtend: "Maar ach, dat is niet alleen voor auto-onderhoud, zo zit de hele wereld in elkaar." Hoe weinig Guus om het grote geld geeft, blijkt uit de anekdote die hij kan vertellen over de enorme vliegtuigmotor die aan een balustrade hangt. "Dat is een Alvis Leonides, een Engelse

